

jaroslav hodík

Výstava fotografií.
U příležitosti oslav
Šrámkovy Sobotky.
26. června — 5. července 1978
Rodný dům
básníka Václava Šolce

Možná, že na někoho budou vystavené fotografie působit melancholicky. Přiznávám, že tomu tak může být. Nesou s sebou jakýsi smutek. Smutek stáří a věcí života pomíjivého. Ale já mám rád tuto atmosféru, tak typickou pro Sobotku. Staré chalupy a jejich zákoutí, kámen, dřevo, stará zápraží a lidi. Hluboce si vážím péče, kterou Národní výbor věnuje zachování svébytného prostředí Sobotky. Obdivuji všechny tváře, které zde potkávám. Tváře plné vrásek. Je v nich vekán život,

zkušenosti, životní zápasy, výhry i prohry. Vážim si rukou, které ještě dovedou pracovat a nedokáží zahálet. V době, kdy člověk dokáže kroužit v umělých satelitech kolem Země, chodit po Měsici, procházet se vesmírem, je dobré pozastavit se v milé Sobotce a divat se do oken poklidných starých chalup a jejich stejně milých obyvatel, kteří sem patří. Divat se na tento svět nikoliv s melancholií, ale s obdivem a úctou ke stáří.

